

reice

recursos web per a la igualtat i la convivència

"Programa finançat pel Ministeri
d'Educació, Cultura i Esport"

recursos web
per a la igualtat
i la convivència

PROJECTE PIGMALIÓ

PROCEDIMENT, ORIENTACIONS I MATERIALS

"Programa finançat pel Ministeri
d'Educació, Cultura i Esport"

PROCEDIMENT, ORIENTACIONS I MATERIALS

PROJECTE PIGMALIÓ. TUTORIA ENTRE IGUALS

DESCRIPCIÓ, QUÈ ÉS?

1 Els programes de tutoria entre iguals

Els programes de tutoria entre iguals són una manera d'aprenentatge cooperatiu que es basa en la creació de parelles, normalment amb un rol asimètric, ja que en la parella una persona és tutoritzada i l'altra exerceix la funció de tutoritzar. L'objectiu que els uneix és diferent, en uns casos, potser l'aprenentatge d'una determinada matèria del currículum, en uns altres, el benestar emocional o fins i tot la consecució d'un objectiu comú.

En l'apartat *Per a saber més* s'ofereix bibliografia, així com referències a diversos models i investigacions.

La tutoria entre iguals no és una cosa nova, s'utilitza de manera més o menys sistemàtica, des de fa molt. En l'escola rural, en què alumnat d'edats distintes comparteix aula i projectes, s'ha emprat de manera habitual des de sempre. Actualment, sembla que hi està havent un creixement exponencial d'aquests programes en totes les etapes educatives perquè els resultats estan sent molt visibles als centres en els quals s'apliquen.

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

reice

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
veu

La investigació educativa els avala des de fa més de trenta anys. En destaca el Centre de Recursos de Tutoria entre Parells <http://www.peertutoringresource.org/>

La Fundació RAD Schwartz va crear en els anys setanta aquest centre, que té un important espai virtual, amb l'objectiu de contribuir a crear una ciutadania solidària, capaç de col·laborar en projectes d'impacte social a partir de la tutoria entre iguals com una estratègia per a millorar els resultats acadèmics i socioemocionals per a tot l'alumnat tots els estudiants. El centre dóna suport al personal docents i equips directius per a incorporar sistemàticament la tutoria entre parells a les aules. Proporciona una biblioteca en línia completa amb plans d'estudis, recursos i materials, així com un fòrum per a compartir pràctiques, desafiaments i èxits.

Les investigacions, que periòdicament publica aquest centre i que difon en el seu *web*, corroboren l'eficàcia d'aquesta estratègia en la millora dels resultats acadèmics i socioemocionals de tot l'alumnat, i són especialment positius en els qui pertanyen a entorns socials, culturals i econòmics amb risc d'exclusió i en estudiants amb necessitat de suport educatiu.

Aquest centre de recursos s'ha convertit en un referent gràcies al suport que suposa disposar de materials i experiències de tot tipus de models de tutoria entre parells.

Així mateix, la UNESCO proposa la tutoria entre iguals com una de les pràctiques educatives eficaces o pràctiques d'èxit (Walberg i Paik, 2000). (Vegeu):

http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/archive/Publications/educationalpracticesseriespdf/practice03e.pdf

Per la seua banda, en una investigació recent de la Fundació Bofill, dirigida pel professor Alegre Canosa i titulada *Són efectius els programes de tutorització individual com a eina d'atenció a la diversitat?*, s'analitzen tres modalitats de tutoria entre parells:

- Les tutories de reforç.
- La mentoria educativa.
- Les tutories entre iguals.

En tots els casos s'observa el seu potencial com a mecanisme d'atenció a la diversitat i de millora de les competències cognitives i no cognitives dels alumnes que pateixen algun desavantatge acadèmic i, sovint, també social.

Aquesta investigació parteix de la informació extreta d'un total de disset metanàlisis i tres revisions no sistemàtiques sobre l'efectivitat dels programes de tutoria entre iguals (PTI) desenvolupats en diversos països, sobretot als Estats Units i al Regne Unit. L'estudi revisa aquestes pràctiques i en valora l'impacte educatiu. Es pot consultar en:

http://www.fbofill.cat/sites/default/files/Que_funciona%20en%20educacion_02_010116.pdf

2. La tutoria entre iguals i la seua contribució a la inclusió educativa

Una escola inclusiva és la que crea les condicions perquè tot l'alumnat puga avançar en un entorn segur i acollidor.

La inclusió consisteix en la participació de l'estudiantat i les persones adultes de la comunitat educativa. Intenta donar suport als centres escolars perquè siguin més responsables davant la diversitat del seu alumnat, siga per raó als seus orígens, interessos, experiències, coneixement, capacitats o qualsevol altra.

Guía para la Educación Inclusiva (Booth; Ainscow, 2015, p. 13). [Vegeu](#)

La inclusió no hauria de ser entesa com l'atenció a qui té dificultats temporals o permanents, a qui té necessitat d'adaptacions del currículum. Aquest és solament un aspecte de la inclusió, i no n'hauria de ser el punt d'inici. La inclusió considera el conjunt de l'alumnat i ha de formar part del projecte educatiu de cada institut. Només des d'aquesta perspectiva qui presente necessitat de suport rebrà una resposta educativa adequada.

En aquest projecte de tutoria entre iguals es veuen afectades les tres dimensions de la inclusió que s'observen en la Figura 1. És en el desenvolupament d'aquesta pràctica que s'aborden valors inclusius que van creant una cultura de centre amb la participació de tota la comunitat educativa. La implementació d'aquest projecte necessita especialment polítiques de centre inclusives que es traduïsquen en l'organització dels grups, en la distribució de les aules i en la coordinació dels equips.

Figura 1. Dimensions del projecte (Booth; Ainscow, 2015)

Dimensions de l'Index	Marc de planificació
	Dimensió A: Creant cultures inclusives A1: Construint comunitat. A2: Establint valors inclusius. Dimensió B Establint polítiques inclusives B1: Desenvolupant un centre escolar per a tothom. B2: Organitzant el suport a la diversitat. Dimensió C: Desenvolupant pràctiques inclusives C1: Construint un currículum per a tots. C2: Orquestrant l'aprenentatge.

3. Què és el Projecte Pigmalíó

El [Projecte Pigmalíó](#) és una experiència de tutoria entre iguals que se centra en la creació de xarxes d'afecte entre estudiants de nivells educatius diferents per a millorar les relacions personals, prevenir l'assetjament i afavorir la cultura de bons tractes en l'institut. Tot això suposa la creació d'un clima de benestar, que afavoreix el treball en l'aula i, en conseqüència, propicia l'èxit acadèmic.

El perquè del nom del projecte

En Psicologia es coneix com a efecte Pigmalión el poder d'influència que una persona pot exercir en una altra si mostra unes expectatives altes sobre les seues possibilitats d'aconseguir alguna cosa que aquesta altra persona vol aconseguir.

Origen històric

Històricament prové del mite grec de Pigmalión relatat per Ovidi en *La metamorfosi* ("Llibre X"). Pigmalión, rei de Xipre, cercava una dona per a casar-se que havia de ser perfecta per a ell. No la va trobar. Frustrat, va decidir dedicar-se a l'escultura i va esculpir Galatea. El resultat va ser que va esculpir una dona bellíssima per a Pigmalión i es va enamorar d'ella. Ovidi ho relata així:

Pigmalión es va dirigir a l'estàtua i, en tocar-la, li va semblar que estava calenta, que l'ivori s'ablania i que, deposant la seua duresa, cedia als dits suaument, com la cera de la muntanya Himeto s'ablaneix als rajos del sol i es deixa modelar amb els dits, de manera que pren diverses formes i es fa més dòcil i blana amb el maneig. En veure-ho, Pigmalión es va omplir d'un gran goig barrejat de temor, perquè creia que s'enganyava. Va tornar a tocar l'estàtua una altra vegada i es va cerciorar que era un cos flexible i que les venes donaven pulsacions en explorar-les amb els dits.

En despertar del somni, Pigmalión es va trobar amb Afrodita, la deessa grega de la bellesa i l'amor. Aquesta, commoguda, li va dir: "mereixes la felicitat, una felicitat que tu mateix has plasmat. Ací tens la

reina que has cercat. Estima-la i defensa-la del mal". I així va ser com Galatea es va convertir en humana. Vegeu: <https://es.wikipedia.org/wiki/Pigmal%C3%B3n>

Origen educatiu

Robert Rosenthal ha sigut professor a Harvard i és professor de Psicologia a la Universitat de Califòrnia. És un dels psicòlegs del s. XX més llorejats i citats. Les seues investigacions se centren en la influència de les expectatives i en la comunicació no verbal.

Vegeu: [https://en.wikipedia.org/wiki/robert_rosenthal \(*psychologist\)](https://en.wikipedia.org/wiki/robert_rosenthal>(*psychologist))

En 1963, Rosenthal va dur a terme, juntament amb el professor Fode, un experiment amb animals. Rosenthal i Fode van repartir rates criades de la mateixa manera a diversos investigadors als quals van informar que s'havien criat unes rates perquè es comportaren de manera "intel·ligent", mentre que a unes altres, se les havia educades per a comportar-se de manera estúpida. Les rates havien d'aprendre el recorregut d'un laberint, i les del primer grup ho van fer significativament millor. L'estudi va concloure que hi va haver una influència inconscient dels investigadors sobre el rendiment de les rates. Però l'estudi més famós va ser el que va dur a terme el professor Rosenthal amb Lenore Jacobson el 1965 en una escola primària pública del sud de Califòrnia. El seu objectiu era determinar si hi havia relació entre les expectatives dels docents i el resultat acadèmic dels estudiants.

Per a aconseguir-ho, van passar un test de Harvard per a determinar el quocient intel·lectual (QI) dels xiquets i xiquetes d'un grup. Van informar els professors que uns determinats xiquets i xiquetes eren

especialment intel·ligents i presentaven un QI molt alt. En realitat, van ficar els noms dels estudiants en un barret i els van traure a l'atzar. Què va ocórrer? Efectivament, els resultats dels xiquets i xiquetes que els seus mestres consideraven molt intel·ligents, en van millorar clarament el rendiment acadèmic. Per què? L'estudi va concloure que les expectatives positives influeixen positivament en el rendiment, i les expectatives negatives hi influeixen negativament. Aquest efecte va ser definit per Rosenthal i Jacobson com a efecte Pigmalí.

El que més ens interessa com a docents és analitzar què va ocórrer perquè els xiquets i xiquetes milloraren efectivament el seu rendiment. Sembla que la raó van ser tres comportaments determinants en els docents.

- Interacció més elevada: els docents efectuaven, fins i tot de manera inconscient, interaccions més personals, comentaris més extensos, explicacions més llargues i variades, si l'alumnat no entenia el que s'estava explicant.
- Reforç emocional més gran: més gestos d'aprovació, més somriures.
- Atenció més alta: se'ls oferien més recursos complementaris, més lectures i més exigència.

En definitiva, com més esperem d'algú més probable és que actuem de manera que propiciem el comportament que esperem d'aquesta persona.

4. Objectius

- Implicar els nostres estudiants en la creació d'un clima de benestar en què tots puguem aprendre i créixer com a persones.
- Facilitar la integració a l'institut dels xiquets i xiquetes de Primària i de qualsevol estudiant nouvingut.
- Desenvolupar la intel·ligència emocional i les habilitats d'escolta activa.
- Millorar la convivència al centre.
- Prevenir l'assetjament escolar i propiciar el benestar de tota la comunitat educativa.
- Afavorir l'èxit acadèmic i personal de tot el nostre alumnat.

5. Funcionament

El programa està integrat per parelles d'estudiants coordinades per un o una docent de l'institut.

1. Alumnat tutor: 3r i 4t ESO, 1r de Batxillerat i Formació Professional.
2. Alumnat tutoritzat: 1r i 2n d'ESO.

Cada docent Pigmalión fa el seguiment d'un nombre de parelles.

Tothom participa de manera altruista i voluntària. És essencial la implicació de l'equip directiu. Coordina: Departament d'Orientació.

Es duu a terme en temps de pati. Hem provat altres fórmules com ara fer coincidir les tutories de 1r i 3r d'ESO per a poder formar parelles en aquest espai, però aquesta modalitat té molts inconvenients. El

primer és el derivat del seu caràcter voluntari. Si no hi participa tot l'alumnat és contraproductiu fer-ho a l'hora de tutoria.

També hem provat la tutoria entre parells del mateix nivell educatiu, però en molts casos els estudiants ho veuen com un reforç entre "alumnat amb alt rendiment i alumnat amb barreres per a la participació i l'aprenentatge".

Des de la nostra experiència, el programa funciona millor quan les parelles les formen estudiants d'edat diferent. D'aquesta manera, no es veuen com a "bons/es estudiants" i "estudiants amb necessitat de suport", sinó com a majors i xicotets. Tot l'alumnat potser "pigmalió", només han d'esperar a fer-se majors. De fet, ja una bona part dels nostres estudiants tutors/es van ser tutorands.

No s'exigeix cap característica especial per a participar en el projecte, ni com a tutors/es ni com a tutorands, solament el compromís d'assistència i, en el cas dels majors, a més, la voluntat de voler ser bons/es estudiants.

L'alumnat acudeix a la biblioteca o a una altra aula espaiosa i es reuneixen per parelles amb l'acompanyament del seu professor o professora Pigmalió.

L'alumnat de cursos superiors assisteixen, a més, a una sessió de formació al mes.

Per a les sessions de Pati Pigmalió es disposa de recursos de suport i jocs diversos. ([Vegeu Recursos Pigmalió](#))

Cronograma. Activitats per a la posada en funcionament

1. Informació a la Comunitat educativa

La informació a la comunitat educativa és fonamental en tres moments:

En el claustre d'inici de cada curs acadèmic per al professorat de nova incorporació.

En la recepció de les famílies de l'alumnat de 6é d'Educació Primària (març-abril) en el marc del pla de transició de Primària a Secundària.

En la primera reunió de cada tutoria amb les famílies.

I s'utilitza el document Informació Projecte i el Fullet informatiu.

2. Configuració de l'equip docent

Després de la presentació al claustre s'inicia un període, normalment una setmana, perquè el professorat que ja forma part del projecte confirme que vol seguir i per a noves incorporacions.

3. Implicació d'alumnat voluntari

El professorat que participem en el projecte ens repartim els grups. Normalment, cada docent s'ocupa de la seua tutoria, en el cas que siga tutor/a, o d'un grup que conega bé.

La motivació en els grups de primer la sol fer cada tutor o tutora, tant si és Pigmalíó com si no ho és.

Utilitzem aquesta [presentació de Motivació](#) a l'alumnat de 1r i 2n d'ESO.

Per a l'alumnat voluntari de 3r i 4t d'ESO, 1r de Batxillerat i FP no la utilitzem perquè ja coneixen el programa, encara que es pot utilitzar la de les famílies. L'alumnat que participa o ha participat en el projecte comença explicant les seues vivències i respon els dubtes dels companys i companyes.

Una vegada tenim les llistes d'alumnat voluntari, un grup de docents fem la primera proposta de parelles en una fulla de càlcul que es comparteix amb la resta de docents.

Als estudiants majors que ja han participat en el programa, se'ls deixa seguir amb la parella del curs anterior (si ho volen les dues parts). També poden fer peticions que no siguen nominals (amb alguna excepció). Les peticions són del tipus: "millor un xic que una xica", "m'agradaria una persona tímida", "millor un xic amb problemes de comportament", etc.

5. Preparació de la festa d'inici

La festa consisteix bàsicament en la trobada de les parelles i a manifestar -hi públicament el compromís. Ha anat variant amb els anys. Aquest curs, atés el volum d'alumnat voluntari que tenim, hem intentat simplificar la trobada de les parelles.

Prèviament a la festa:

- Preparació trobada de les parelles.
- Els/les pigmalions majors fan fotos que representen l'esperit Pigmalión (amistat, generositat, escolta activa, compromís...). Utilitzem aquestes imatges, que s'imprimeixen a color, en format A4, es plastifiquen i es retallen en dues parts de manera irregular.
- En cadascuna de les parts es posa una etiqueta (per a poder reutilitzar-les el curs següent), una amb el nom del tutor/a i l'altra amb el del tutorand.
- Es preparen panells o murals per a penjar-hi les fotos.
- Es prepara algun joc col·laboratiu per a fer per parelles.

6. Festa d'inici

- Es convida les famílies, l'ajuntament, etc.
- Benvinguda del director o directora.
- Lectura del manifest. Quatre alumnes llegeixen el manifest pel qual adquireixen determinats compromisos. Aquest escrit se signarà després, en la primera reunió.
- Trobada de les parelles.
- Joc cooperatiu.
- Foto de família.
- Dinar d'entrepà.
- Vídeo resum de la festa.

7. Trobada setmanal de les parelles

Es duu a terme a la biblioteca en horari de pati (dilluns, dimarts, dimecres i dijous), durant el primer pati.

És important que siga en un lloc de pas perquè tot l'institut veja cada dia el que passa.

Cada professor/a té assignat un nombre de parelles a les quals fa el seguiment i acudeix a la biblioteca amb elles un dia a la setmana.

8. Material

Tot el professorat Pigmalión té una carpeta amb el seu nom que inclou:

Un full arxivador de plàstic per a cada parella amb diversos fulls de seguiment. [Fitxa seguiment](#).

Cada full té una etiqueta amb el nom de la parella per al control d'assistència.

Material de suport:

[Fitxa 1](#) En què coincidim. Primera activitat després de signar el Compromís.

Programa finançat pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport

Carpeta de contes i textos ([notícies](#), [reportatges...](#)).

[Carpeta Jocs per a pensar](#) (endevinalles, sopes de lletres, jocs d'atenció a les diferències, etc.).

Jocs manipulatius. Tenim diversos jocs manipulatius per a millorar l'atenció, per a crear vincles d'afecte i millorar la cooperació. S'utilitzen quan l'alumnat ha acabat d'omplir el seguiment i no té tasques acadèmiques per a fer.

SEGUIMENT I AVALUACIÓ

6. Avaluació

Es duu a terme setmanalment una valoració del desenvolupament de les sessions. Cada docent té al seu càrrec un grup de parelles i anota setmanalment l'assistència i, si escau, les incidències. Quan es produeix una falta d'assistència, s'esbrina immediatament la raó. En cas d'oblit dels membres, s'ix al pati a cercar-los i es raona amb qui ha assistit, la importància de no deixar la parella "penjada".

Els professors tenim un grup de WhatsApp en què es comenten les incidències.

En la sessió mensual de formació sempre es dedica un temps de reflexió individual i col·lectiva sobre com estan funcionant les parelles. Aquesta verbalització del que cada estudiant pensa que està fent bé, resulta molt útil als altres que observen altres maneres de relacionar-se. [Vegeu exemple.](#)

A final de curs es passa un qüestionari en línia de reflexió i valoració quantitativa i qualitativa del programa.

7. Conclusions

L'aplicació del Projecte Pigmalión ha suposat, entre altres conseqüències positives, una disminució significativa dels comunicats de disciplina. En el nostre institut es respira bon ambient.

- Els problemes de comportament estan molt localitzats en alumnes que no volen formar part del programa, (concretament en 2n d'ESO).
- Augment de matrícula. Hem augmentat 150 alumnes més en dos cursos.

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
veu

- Participació de tota la comunitat educativa. La clau de l'èxit d'aquest programa, i de qualsevol programa és, en primer lloc, que involucre els estudiants, que els faça participar, que done a tots protagonisme, veu i poder. També s'ha involucrar el claustre, no solament el professorat que directament participa en el projecte, sinó que cal involucrar tot el professorat del centre en el programa, de manera que encara que tots/es no hi participen directament, tots/es hi col·laboren. La complicitat de les famílies i de tota la comunitat educativa en el programa és també essencial, cal informar-los i, si és possible, involucrar-los.

Al nostre centre, donem a conèixer el que fem. Publicitar el que fem i compartir-lo. Donem a conèixer el projecte a la comunitat educativa participant en cursos de formació del professorat i assistint a congressos en què mostrar la nostra experiència. Sempre que resulta possible, involucrem els estudiants pigmalions perquè hi expliquen la seua experiència. La revista *La Sénia Digital* col·labora especialment publicant informacions relacionades amb el projecte.

Es pot millorar la convivència repensant les relacions entre les persones, millorant la intel·ligència emocional, ensenyant a l'alumnat a conversar de manera assertiva, fent que se senten importants i únics/ques. Posant el focus en l'alumnat bo i no en els problemàtics ni en els disruptius. Aquest és el nostre objectiu, formar bones persones. Aquesta és la nostra millor arma per a prevenir l'assetjament escolar i propiciar el benestar de tota la comunitat educativa. Els comunicats de disciplina han baixat considerablement i a l'institut es respira bon ambient.

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
veu

A més, el projecte facilita enormement la integració en l'institut dels xiquets i xiquetes de Primària i de qualsevol estudiant nouvingut o nouvinguda a l'institut. Com ja portem diversos cursos, les famílies coneixen el programa i ja des de Primària hi sol·liciten participar.

Valoració molt positiva de tot els estudiants participants. Vegeu [formularis d'avaluació](#).

CENTRES QUE HO HAN IMPLEMENTAT

Centres que l'han implementat

El nostre projecte va començar alhora que altres dos centres: l'IES Berenguer Dalmau de Catarroja (coordinat per Encarna Conca) i l'IES María Moliner (coordinat per Mábel Villaescusa).

Actualment són nombrosos els centres que tenen programes de tutoria entre iguals. Molts d'aquests han implementat aquesta pràctica després de conèixer el nostre projecte en congressos o en cursos de formació.

Entre d'altres:

IES Joan Fuster, Sueca

IES Joan Fuster, Bellreguard.

CEIP Pare Català, València.

INVESTIGACIONS I DOCUMENTACIÓ

Per a saber-ne més

- Alegre Canosa, M. À. (2015) “¿Son efectivos los programas de tutorización individual como herramienta de atención a la diversidad?”. Dins: *¿Qué funciona en Educación? Evidencias para la mejora educativa*. 2015, núm. 2, p. 1-22. Fundació Bofill. http://www.fbofill.cat/sites/default/files/Que_funciona_%20en%20educacion_02_010116.pdf [Consulta: 20 d'abril de 2017].
- Booth, T.; Ainscow, M. (2015). *Guía para la Educación Inclusiva*. Madrid: OEI, Fuhem. [Adaptació de la 3a edició revisada de l'*Index for Inclusion*].
- Duran Gisbert, D. (2006). “Tutorías entre iguales”. *Aula de Innovación Educativa*, p. 153-154.
- Durán, D.; Vidal, V. (2005). “Tutorías entre iguales: de la teoría a la práctica. Un método de aprendizaje cooperativo para la diversidad en secundaria”. *Revista Española de Pedagogía*. Vol. 63, núm. 232 (setembre-diciembre de 2005), p. 576-578.
- Giráldez, A.; Van Nieuwerburgh, C. (2016). *Coaching educativo*. Madrid: Paraninfo.
- Walberg, H. J.; Paik, Susan J. *Effective educational practices*. UNESCO: International Academy of Education.
<http://www.ibe.unesco.org/fileadmin/user_upload/archive/Publications/educationalpracticesseriespdf/prac03e.pdf>. [Consulta: 23 d'abril de 2017].

En la web:

- Rosenthal's Experiment and the Pygmalion Effect

<https://sites.google.com/site/7arosenthal/>

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
VEU

- Center for Teaching Excellence: *The Pygmalion Effect*.

<http://www.duq.edu/about/centers-and-institutes/center-for-teaching-excellence/teaching-and-learning/pygmalion>

- Rosenthal, R. & Jacobson, L. *Pygmalion in the Classroom*. Urban Rev (1968) 3: 16.

<https://doi.org/10.1007/BF02322211>

- Superarse con el efecto Pigmalión

https://elpais.com/diario/2006/09/17/eps/1158474420_850215.html

- "Efecto Pigmalión: por una educación sin etiquetas"

<http://blog.tiching.com/efecto-pygmalion-por-una-educacion-sin-etiquetas/>

- Més informació: <http://www.ieslasenia.org/projectes/pigmalió/>

- Revista *La Senia Digital* i en la nostra revista:

http://www.ceice.gva.es/documents/162793785/165312600/PORTADA_DiariSeguimentEtiquetes.pdf/b64b2774-dc2a-47fb-a813-05355add705e

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

reice

GENERALITAT
VALENCIANA

TOTS
A UNA
veu